

גיליון לג בעומר 33 The Omer Edition

Rabbi Yaron Reuven

Struggle-Blessing or Curse

"They would shed their clothes and sit covered in sand up to their necks. All day long they would study [Torah] together, and when the times for prayer arrived, they would dress, cover themselves and pray....

....Eventually Rabbi Pinchas ben Yair, the father-in-law of Rabbi Shimon bar Yochai, heard that Rabbi Shimon had emerged from hiding and he went out to greet him. He escorted him to the bathhouse and was massaging his flesh when he saw that there were cracks in [R' Shimon's] skin. Seeing these painful vestiges of years spent in the abrasive sand, [R' Pinchas] began to cry; and as tears trickled from his eyes, they fell upon the cracks in R' Shimon's skin and caused him to cry out in pain. Thereupon, [R' Pinchas] said to [R' Shimon]: Woe unto me for having seen you like this! [R' Shimon] replied to him: on the contrary! Fortunate are you for having seen me like this, for had you not seen me in such a state (i.e. bearing the marks of physical agony), you would not have found within me such (i.e. the great insight in Torah that I now possess)." (Shabbat 33B)

*Continue on page 4

הרב אפרים כחלון שליט"א

הפיצוץ הגדול-ומיתת תלמידי ר"ע

הפיצוץ הגדול בעולם ומיתת תלמידי רבי עקיבא

זה היה הפיצוץ מעשה ידי אדם הגדול ביותר בהיסטוריה עד אז, והפיצוץ הלא - מכוון הגדול ביותר בהיסטוריה מאז ועד ימינו. תאונת חומר נפץ היא אחת מחלומות הביעותים הגדולים של כל מדינה באשר היא.

היה זה העם הקנדי שחוזה על בשרו, בתחילת המאה העשרים, את התאונה הזועתית.

העיר האליפקס שבקנדה הייתה מרכז לוגיסטי חשוב מאוד עבור בעלות הברית במלחמת העולם הראשונה. אחת הסיבות המרכזיות לכך הייתה מבנה הנמל שלה: המעגן היה חבוי עמוק בתוך היבשת וכדי להיכנס לתוכו יש לעבור בתעלה צרה המכונה 'The Narrows'. התעלה הצרה הגנה על המעגן מפני צוללות אויב ועל כן משך אליו הנמל שבהאליפקס ספינות מכל העולם.

בחמישי בדצמבר 1917, בשעת לילה מאוחרת האוניה הצרפתית הענקית 'מון - בלאן' הגיעה אל הנמל. ספינה זו נשאה 2,147 טון של חומצה פיקרית (חומר נפץ ידוע), 223 טון טי אן טי, 56 טון בנזין, ו- 56 טון ניטרצולולוזה (סוג של חומר נפץ דליק מאוד).

שעריו של הנמל נסגרו בכל לילה לתנועת ספינות

המשך בעמוד 2

לבנה בת שרה - ושרה בת ענת

העלון
לדפואת

הרב אפרים כחלון - המשך

משליטה מיהרו לנטוש את הספינה. בעודם חותרים בסירת ההצלה ומתרחקים מחבית חומר הנפץ הבושרת שהייתה ספינתם, צעקו הימאים הצרפתיים לצוותה של האימו שהספינה שלצידם היא מלכודת מוות מהגיהנום. לרוע המזל, אף אחד על האימו - שמלחיה היו ברובם נורווגיים - לא ידע צרפתית.

רשויות הנמל של האליפקס, שגם להם לא היה מושג על גודל הצרה, נכנסו לפעולה. ספינות כיבוי נשלחו להתיז מים על המון - בלאן וכוחות הצלה התרכזו על הרציפים, מוכנים לקלוט נפגעים אם יהיו. מאות צופים סקרנים התגודדו משני גדות התעלה.

בינתיים הספיקו המלחים של המון - בלאן להגיע אל חוף מבטחים וברחו כל עוד נפשם בם, מקווים להתרחק מהמקום מהר ככל שיוכלו. בדרך חלפו ליד תחנת רכבת וכגשו את וינס קולמן, אחד הפקחים. הם הצליחו להסביר לו במה מדובר, ווינס החל בורח אף הוא. כעבור רגע, עם זאת, נזכר הפקח שבעוד כמה דקות אמורה רכבת עמוסה במאות נוסעים להיכנס לתחנה. הוא היסס, ואז פנה לאחור ורץ בחזרה אל המשרד.

בתשע וארבע דקות התפוצצה המון - בלאן. זה היה הפיצוץ מעשה ידי אדם הגדול ביותר בהיסטוריה עד אז, והפיצוץ הלא-מכוון הגדול ביותר בהיסטוריה מאז ועד ימינו. ה - טי אן טי שהיה על הספינה יצר גל הלם אדיר במהירות של עד שמונה קילומטרים בשנייה.

התוצאה היתה הרס ואבדון!!!

שני קילומטרים רבועים של שטח עירוני ליד הנמל שוטחו לחלוטין. הנזק היה כה מוחלט עד שלא ניתן היה לזהות את המקום כלל. 1500 איש נהרגו במקום בו עמדו. גל ההדף של הפיצוץ, שעוצמתו הייתה כחמישית מזו של הפצצה שהוטלה על הירושמה, טלטל ספינות שהפליגו בים במרחק של כשלושים קילומטרים. חלק מהעוגן של המון - בלאן, חתיכת מתכת במשקל של כחצי טון, הועף למרחק של ארבע קילומטרים.

הפיצוץ העז הרים גל צונאמי בגובה 18 מטר ששטף

כהגנה מפני צוללות, והמון - בלאן נאלצה להטיל עוגן מחוץ לנמל. השכם בבוקר למחרת מיהרו אנשי הצוות להשיט את הספינה אל הנמל.

באותה השעה יצאה מתוך הנמל ספינת סוחר בלגית בשם 'אימו', בדרכה לניו - יורק כדי לאסוף מזון וציוד לאירופה.

בדיוק ברגע זה נכנסה גם ספינת המון - בלאן לתעלה הצרה. רב-החובל שלה הבחין באימו המתקרבת לקראתם, וצפר לה צפירה אחת. צפירה אחת משמעותה בשפת הימאים: 'זה הנתיב שלי, חזור לנתיב שלך'.

רב - החובל של האימו לא הסכים לשנות את נתיבו. הוא החליט שזה הנתיב שנח לו, אולי אפילו חלפה מחשבה במוחו - 'שהם יזוזו, למה אני, לעולם לא נדע את מחשבותי, כיוון שעשרים דקות לאחר מכן הוא ומרבית צוותה של האימו כבר לא היו בין החיים, אך מה שאנו יודעים, שהוא החליט הפעם לא לוותר, ולא להתיחס לספינה המתקרבת...

האימו צפרה פעמיים, מאותתת למון - בלאן שהיא מתכוונת להשאר

בנתיבה ושהמון - בלאן מתבקשת לפנות שמאלה ולפנות את הנתיב. בין שתי הספינות התנהלה תקשורת צפירות קדחתנית אף אחד מממנהיגי הספינה לא הסכים לוותר, בתוך דקות ספורות הבינו שני רבי - החובלים שאם לא יעשו משהו ומהר, יתנגשו הספינות זו בזו.

המון - בלאן שברה שמאלה בחדות, לכיוון מרכז התעלה. האימו סובבה את מדחפיה לאחור כדי לבלום, אבל בלימה זו גרמה לחרטום שלה לפנות ימינה, גם כן לכיוון מרכז התעלה. ההתנגשות היתה בלתי נמנעת...

בשעה שמונה ושלושים בבוקר, התנגשו המון בלאן והאימו. מתכת כגעה במתכת, וניצוצות עפו לכל עבר. שריפה פרצה על סיפהונה של המון בלאן.

צוותה של המון - בלאן ניסה בתחילה לכבות את הדליקה, אבל כשהבינו המלחים שהאש יצאה

הרב אפרים כחלון - המשך

שמים... אסון אפוקליפטי נורא ואיום, וכל זה רק בגלל שלא נהגו כבוד זה לזה.

ואם אנו תמהים על העונש שנראה כלא הוגן על עבירה קטנה של חוסר נהיגת כבוד, כנראה אנחנו לא מבינים מהו כבוד ליהודי, וכמה ה' מקפיד על כך.

גבורתו של וינס קולמן, פקח הרכבת, שנהרג במשרדו חקוקה בהיסטורית דברי הימים של העם הקנדי, איך פקח אחד הקריב את עצמו להצלת האחרים, גבורה שללא ספק ראויה להערכה והערצה. מעשהו האצילי של וינס היה מעין תשובת המשקל למין האנושי, כנגד טיפשותם וגאווותם של הרבי-מלחים. התושיה והקרבת החיים שגילה הפכה לסמל לאומי לעם הקנדי.

אך חז"ל הקדושים דורשים מאיתנו הרבה יותר מסתם הקרבה של חיים להצלת חיים של אנשים רבים, וכמו שאמרו בגמרא בבבא מציעא (דף נט ע"א) אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחאי: נוח לו לאדם שיפיל עצמו לכבשן האש ואל ילבין פני חבירו ברבים.

תמית את עצמך בשריפה אומרים חז"ל, זאת צריכה להיות הפריבילגיה הועדפת עליך מאשר להלבין את פני חבירך.

מעניין לציין – שאת המאמר הזה אמר רבי שמעון בר יוחאי שהיה אחד מחמשה תלמידים האחרונים של רבי עקיבא לאחר האסון הנורא כמוזכר בגמרא ביבמות (דף סב ע"ב). הוא למד והבין את הלקח הנורא משאר חבריו התנאים שמתו מיתה קשה באלפיהם, רק בגלל שלא נהגו כבוד זה בזה.

ואפשר שזאת הסיבה שאנו מדליקים מדורות בל"ג בעומר יום הילולת רבי שמעון בר יוחאי – לזכור את הדין הזה שנח לו לאדם ליפול לכבשן האש, לא רק כדי להציל את חברו מפגיעה גופנית, אלא כדי שלא יתבזה חברו....

את שני צידי התעלה עקר עצים, עיקם פסי רכבת והרס בניינים וכלי שיט. אנשים ששרדו את הפיצוץ עצמו, טבעו תחת המים הגועשים, המומים מכדי לנסות ולהציל את עצמם. בכל רחבי האליפקס נפלו מנורות גז ותנורים שחיממו את הבתים בדצמבר הקר, ושריפות ענק כילו שכונות שלמות. עוד חמש מאות איש נהרגו בדליקות. הפיצוץ אף ניפץ חלונות בעיר טורו, מרחק 100 ק"מ משם.

כתשעת אלפים איש נפצעו בדרגות חומרה שונות. אחת הפציעות הנפוצות ביותר הייתה פגיעת עיניים: רבים צפו במאמצי הכבאים מבעד לחלונות ביתם כשהתפוצצה המון – בלאן, ושברי הזכוכית מהחלונות פצעו מאות בני אדם. עשרות מהם התעוורו לצמיתות.

וינס קולמן, פקח הרכבת, נהרג במשרדו – לא לפני שהספיק לשלוח מסרים בהולים לכל

הרכבות הנכנסות והורה להם לעצור במקומן. חייהם של מאות נוסעים ניצלו בזכות הגבורה וההקרבה העילאית של פקח רכבת אחד. קולמן נחשב היום לאחד הגיבורים הגדולים של קנדה.

אם נתבונן בסיפור המבהיל הזה נראה שהוא מורכב משני רבי – חובלים עקשניים גאותניים שעמדו על שלהם והחליטו לא לנהוג כבוד אחד בשני, התנהגותם הביאה לאסון אפוקליפטי נורא ואיום, ולהריגת אלפי בני אדם.

הסיפור הזה ממש הזכיר לי את מיתתם של תלמידי רבי עקיבא, שמסופר בגמרא ביבמות (דף סב ע"ב) ששנים עשר אלף זוגים תלמידים היו לו לרבי עקיבא, מגבת עד אנטיפרס, וכולן מתו בפרק אחד מכפי **שלא נהגו כבוד זה לזה**, והיה העולם שמים...

בודאי שאי אפשר להשוות את אותם רבי – החובלים העקשניים והגאווותנים והעצלנים, לתלמידי רבי עקיבא הקדושים, אבל כן, הם מתו והיה העולם

Lag B'Omer, literally the thirty third day of the Omer (18th of Iyar), is the anniversary of the passing of the legendary Tanna, Rabbi Shimon bar Yochai. While hundreds of thousands of people go to visit his tombstone in Meron, Israel, few have delved into the depth of his life's story and his holy Torah writings. In order to get a glimpse of why he merited getting a holiday celebrating his life, and even more honor than any Sage in history (including his Rav, the holy Tanna Rabbi Akiva), we quoted a small part of his story that's written in the Gemara, tractate Shabbat.

Hearing that Rabbi Shimon belittled the financial self-interest of the Roman Empire, the Roman Caesar put a bounty on his head to have him killed. After fleeing and hiding in a cave for 13 years, Rabbi Shimon bar Yochai and his son, Rabbi Elazar, emerged from the cave and came back home. Though enlightened with newfound holiness of the Torah they learned¹ day and night in the cave, their bodies bore the scars and wounds of *mesirut nefesh* (self-sacrifice). With the wounds still fresh, the encounter above gives us an incite as to how gruesome and painful it must have looked in order to make Rabbi Shimon's father-in-law, Rabbi Pinchas ben Yair, cry over it. Surely some of us can relate to the pain of seeing a loved one suffer in pain and agony. It can sometimes feel worse than having the pain yourself. I can only imagine the infinite gratitude I will always owe my dear Rabbanit, beloved parents and the rest of our family for suffering with me all these years.

What is the Gemara trying to teach us here by showing us the two distinct perspectives about the suffering? On one hand, Rabbi Pinchas was a sage himself, and by no means an Am HaAretz (ignoramus) that needed the basic teachings of motivation and optimism to see the light at the end of the tunnel. Rabbi Shimon, on the other hand, was not looking to become a martyr, yet

celebrated the suffering as if it were a fortune. Even if taken at face value, whereby Rabbi Shimon now possessed much more priceless Torah, how does this make Rabbi Pinchas the fortunate one? Shouldn't it say that Rabbi Shimon is one that's fortunate?

"Rabbi Chanina said: a person does not stub his toe down below, on earth, unless they have first decreed this upon him from Above" (Chullin 7B)

One look at the *Rambam's 13 Principals of Faith* shows the clear difference between our Divine Torah based Judaism versus the manmade religions (Christianity, Islam, Buddhism etc.). To qualify as righteous Jews, we must first believe these 13 ideological principals completely, which includes the principal of *Reward and Punishment*. As the Gemara Chullin quoted above teaches, the Divine precision of Reward and Punishment is the same regarding big and small events; needless to say on each party that's affected. As Rav Efraim Kachlon once taught me, *"before a person that was sewing was pricked by the small needle, there had to be a Beit Din in Heaven that sat, debated, and inevitably decreed to allow the needle to hurt the person. So if the small needle needed permission to stick a finger, it's needless to say that the bigger pains or pleasures in a person's life also went through the same precise judgment process."* Heaven decreed that he should injure himself in order to awaken him to do TeShuva for his misdeeds, and thereby receive atonement for them.²

"...Rabbi Pinchas ben Yair said: Woe unto me, for having seen you like this!"

With that in mind, we can now understand Rabbi Pinchas ben Yair's sorrow much more. Though it is never pleasant to see a loved one in pain, Rabbi Pinchas became visibly upset at the sight

¹ According to tradition, it was during his time in this cave that Rebbe Shimon bar Yochai composed the Zohar

² See Meiri on (Chullin 7B)

of the wounds of Rabbi Shimon because he understood that Heaven did not deliver these wounds [on Rabbi Shimon] without a Beit Din judging him [Rabbi Pinchas], since he will be affected by the pain of his son-in-law too. Once the righteous Rabbi Pinchas could not think of the sin he committed to deserve this pain, he concluded that his situation is even worse than he thought—since he doesn't know what he needs to do TeShuva for.

“...Rabbi Shimon replied to him: on the contrary, Fortunate are you for having seen me like this...”

The same deeper understanding of the Divine precision with some background details can now also clarify Rabbi Shimon bar Yochai's unusual reply of praise. Since Rabbi Shimon was one of the five talmidim that Rabbi Akiva rebuilt the Torah world with (after the death of his 24,000 students), he obviously knew his Rebbe's famous motto of *“A person should always be accustomed to say: whatever the Merciful One does, He does for the best.”*³ This literally means that even what's perceived as punishment is only decreed from Heaven after it's concluded by HaShem Himself that it is the best possible option out of an infinite amount of possibilities. Although HaShem can use an infinite amount of routes to take a person from point A to point B, He only uses the best possible choice each and every time. No other choice that a human being can think of could possibly be better for the person in the end, when all things are considered. The only reason we complain to HaShem is because our limited human perspective only sees a one-dimensional present view of things, with a perceived possibility of the future outcome. The same *13 Principals of Faith* also tell us that we are commanded to know and believe that HaShem sees the beginning, middle and end

of everything simultaneously⁴. Although the mechanics of this are impossible for a human being to fully comprehend, our holy Torah teaches us different guidelines that HaShem uses in order to give us a perspective that we can understand.

...you would not have found within me such (i.e. the great insight in Torah that I now possess)

How could such the scars and deep flesh wounds be for the best? If they were for naught, then it would only be in the Hands of the Divine to explain. But Rabbi Shimon uncovered the last piece of the puzzle for us when he connected the wounds to his newfound Torah knowledge. Since his Rebbe, Rabbi Akiva, also taught [Rabbi Shimon] the words of the holy sage Reish Lakish regarding learning Torah, Rabbi Shimon knew that his injuries helped him and his son fulfill the teachings of the sages—*“words of Torah are only retained by one who's willing to kill himself over the Torah.”*⁵ Fulfilling the words of the sages assures the fulfilment of the word of HaShem, and thereby making the talmidim praiseworthy, and the talmid of the talmidim praiseworthy. As it is said *“praiseworthy is the generation in which the greater sages transfer their teachings to influence the next generation of lesser ones, and even more praiseworthy is the generation of lesser sages that accept and follow the teachings of the greater sages.”*⁶ Therefore praiseworthy is Rabbi Shimon bar Yochai and his son, Rabbi Elazar, for following the teachings of mesirut nefesh for Torah by the sages, and praiseworthy is Rabbi Pinchas ben Yair that witnessed it, and thereby can learn and teach it. Will you join the list by sharing dvar Torah?

4 See Rambam Hilchot Yesodei HaTorah and Shemona Perakim (ending)

5 See (Berachot 63B)

6 See (Rosh HaShana 25B)

מצוות ספירת העומר

"אם לא בריתי יומם ולילה חוקות שמים וארץ לא שמתי" (ירמיהו לג, כה). והיא העיקר והסיבה שנגאלו ויצאו ממצרים, כדי שיקבלו התורה בסיני ויקימוה. וכמו שאמר השם למשה: "זוה לך האות כי אנוכי שלחתיך בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלוקים על ההר הזה". לכן נצטוונו למנות ממחרת יום טוב של פסח עד יום נתינת התורה להראות בנפשנו החפץ הגדול אל היום הנכבד הנכסף ללבנו, כעבד ישאף צל, וימנה תמיד מתי יבוא העת הנכסף אליו שיצא לחרות. כי המניין מראה לאדם כי כל ישעו וכל חפצו להגיע אל הזמן ההוא.

"וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עומר התנופה, שבע שבתות תמימות תהיינה. עד ממחרת השבת השביעית תספרו חמשים יום. והקרבתם מנחה חדשה לה'." (ויקרא כג, טו - טז).

בספר החינוך (מצווה ש"י) כותב: "מצוות ספירת העומר לספור תשעה וארבעים יום מיום הבאת העומר שהוא ששה עשר בניסן, שנאמר: "וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עומר התנופה".

משורשי המצווה: לפי שכל עקן של ישראל אינו אלא התורה, ומפני התורה, נבראו שמים וארץ, וכמו שכתוב:

מצוות הקרבת העומר

מלאכי השרת, המענג את הגוף ומשחח את הנפש, אוכל שאין בו פסולת, שנבלע כולו בתוך הגוף במשך ארבעים שנה, ולא דרשתי מכם כלום. עכשיו שאתם נכנסים לארץ ותגדלו בעצמכם את התבואה. הקריבו לפני עומר של שעורים כדי שתתברך התבואה.

חז"ל מקשרים את קורבן העומר עם הפרנסה. כי בזכות הקורבן תתברך הארץ, ובזכותו יירשו את ארץ ישראל. אבל כדי שיהיה רצון הקב"ה הכרת הטוב על העבר - שאכלו מן, ועל העתיד שתתברך התבואה, ומסיבה זו נקרא שמו של הקורבן "קורבן העומר", על שם הכמות, לזכר המן שירד מן השמים, עומר לגולגולת.

במשך ארבעים שנה שהיו בני ישראל במדבר, היתה להם השגחה פרטית וניסית: מן ירד בכל יום, בארה של מרים התלוותה אליהם בכל מסעיהם, ענן היה שוכן בקרבם, הבגדים שלהם התכבסו מאליהם ויש אומרים שגדלו איתם. לפני כניסתם לארץ, משה מזהיר אותם: "כי תבואו אל הארץ וקצרתם את קצירה, והבאתם את העומר".

מדוע משה מזהיר אותם דווקא על מצות העומר? משה ידע שכאשר בני ישראל יכנסו לארץ, יגמרו הנסים. כל אחד מבני ישראל יקבל חלקת אדמה ויצטרך לזרוע ולקצור ולקיים את המצוות שתלויות בארץ: לקט, שכחה, פאה וכו', ועלולים לשכוח שהכל מאת ה' יתברך. וכדי שלא יאמר האדם קניתי את השדה, השקעתי, הרווחתי,

משורשי המצווה: כדי שנתבונן מתוך החסד הגדול שעושה השם ברוך הוא עם בריותיו לחדש להם שנה שנה תבואה למחיה, לכן ראוי לנו שנקריב לו ברוך הוא ממנה למען נזכיר חסדו וטובו הגדול טרם נהנה ממנה, ומתוך שנהיה ראויים לברכה בהכשר מעשינו לפניו, תתברך תבואתנו ויושלם חפץ השם בנו, שחפץ מרוב טובו בברכת בריותיו." (מצווה ש"ב).

הרב אילן חנן שליט"א, כותב בספרו הנפלא תורת החסד בפרשת "אמור": הגמרא במסכת ראש השנה (דף טז ע"א) אומרת, שבני ישראל נצטוו להקריב את קורבן העומר בחודש ניסן, כי חודש ניסן הוא זמן גדילת התבואה. אמר הקב"ה תביאו עומר שעורים בט"ז בניסן כדי שאברך את התבואה שבשדות.

אמר רבי תנחומא: "הקב"ה נותן בלי קצבה תבואה בשפע לרבבות אנשים, זן ומפרנס את הכל, ומבקש מהם דבר מועט עומר של שעורים מעם שלם".

יש לשאול מדוע הקורבן נקרא על שם הכמות? "עומר" הוא כמות של תבואה, כשנים וחצי ק"ג, מן הראוי היה לקרוא לקורבן "קורבן שעורים" כמו "קורבן הפסח", כי קורבן העומר היה משעורים.

במדרש רבה כתוב: "אמר רבי ברכיה אמר הקב"ה למשה, לך אמור לבני ישראל נתתי לכם מזון - מן שירד מן השמים עומר לגולגולת, אוכל שמימי, מאכלם של

הרב חיים כחלון - המשך

המקדש היה קיים היו מקרבים את העומר ביום הזה.

אמר להם המן: העומר הקטן שלכם ניצח את עשרת אלפים כיכר כסף שלי. ממה התפעל המן? הרב גלניסקי זצ"ל כותב שהמן נדהם לגמרי ממצוה זו, שהרי על עם ישראל תלויה ועומדת גזרה נוראה ממלך ששלט על כל העולם, להשמיד ולהרוג ולאבד, ואין להם לאן לברוח, מן הדין היו צרכים ללמד הלכות קידוש - השם, או עניני העולם הבא ותחיית המתים, ובמקום זה הם לומדים הלכות של קורבן העומר שמקרבים בבית המקדש, בזמן שבית המקדש היה חרב. הרי כולם עתידים ללכת לאבדון וזה מה שמטריד אתם עכשיו??? רק אז הבין המן שעם ישראל הוא לא כמו שאר העמים! כל העולם עוסקים בהשמדה, והם עוסקים בתורה מתוך אמונה שלמה בדברי הנביאים שבית המקדש יבנה אחרי שבעים שנה, ולכן צריך ללמד את ההלכות של הקרבת העומר. (תורת חסד עמודים קכ - קכה).

יהי רצון מלפניך ה' אלוקינו ואלוקי אבותינו, שתיבנה בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך, לעשות רצונך בלבב שלם. אמן.

התבואה שלי, "כוחי ועוצם ידי עשה לי את כל החיל הזה". אומר להם הקב"ה תביא לי עומר לפני שאתם אוכלים. (אסור לאכול התבואה חדשה לפני הקרבת העומר). שיזכיר לכם את המן שהורדתי במדבר במשך ארבעים שנה, כדי שתבינו שכמו שבמדבר האכלתי אתכם מן במשך ארבעים שנה, כך גם התבואה שגדלתם בשדה היא מאת ה'.

קורבן העומר מחזק את האמונה בה', שכמו שבמדבר כל אחד מבני ישראל, קיבל כדי פרנסתו בגלוי, כך ה' בימנו נותן לכל אחד ואחד מעם ישראל כדי פרנסתו, לכן אמר להם משה הכירו תודה ותביאו קורבן קטן, שמוכיח על האמונה הגדולה שהלחם הארצי - הפרנסה בימנו, היא כמו המן שירד משמים.

במדרש רבה מבואר, שכאשר בא המן עם בגדי מלכות להלביש את מרדכי, היה זה בט"ז בניסן - יום הקרבת העומר. כאשר מרדכי ראה אותו בא עם הסוס, היה בטוח שהמן בא להרוג אותו. מרדכי אמר לתלמידיו תברחו כי הרשע בא להרוג אותי, אמרו לו תלמידיו אנו עמך לחיים ולמוות. כשהגיע אליהם שאל אותם המן במה אתם עוסקים? אמרו לו במצוות העומר, שכאשר בית

בקרב...

קונטרס ההוכחות הקונטרס שעונה על השאלות בחיים

לתרומות ופרטים RabbiEfraim@BeEzratHaShem.org

בר יוחאי אור מופלא רום מעלה

לא אשחית בעבור העשרה, ואם אין עשרה - שיהיו שנים, שהם אני ובני, שכך כתוב: (דברים ט) על פי שנים שני עדים יקום דבר, ואין דבר אלא עולם, שכתוב (תהלים לג) בדבר ה' שמים נעשו, ואם אין שנים - הרי יש אחד, ואני הוא, שכתוב (משלי י) וצדיק יסוד עולם.

באותה שעה יצא קול משמים ואמר: אשרי חלקך רבי שמעון, שהקדוש ברוך הוא גוזר למעלה - ואתה מבטל למטה. בודאי עליך נאמר (שם קמה) רצון יראיו יעשה.

מבהיל על הרעיון!!

כמה גדול כוחו של רבי שמעון
שה' גוזר ור' שמעון מבטל!!!

ביום זה שאנחנו חוגגים את ההתגלות של האור, ההתגלות של הזוהר הקדוש בעולם, אנחנו צריכים לקחת איתנו את הדבר הזה להפיץ את אור התורה

בעולם, להרבות כבוד ה' בכל מקום, להגיע לכל יהודי ויהודי בעולם, ואת הדבר הזה עושה האירגון החשוב "בעזרת השם" בראשות הרב ירון שליט"א ביחד עם הרב אפרים שליט"א, שכל יום וכל היום דקה דקה שעה שעה הוא מפיץ את אור התורה לכל העולם, לכל יהודי במקומות הקרובים והרחוקים, ונותן ליהודים כאלה שלפעמים אין להם קשר עם יהדותם בכלל - לטעום מה זה יהדות מה זה תורה ומצוות.

אשרינו שזכינו ליום גדול כזה, שהוא יום גדול ומועיל לכל אחד ואחד, כמו שכתב רבי יהונתן אבישיץ בספרו יערות דבש (דרוש יא) על לג בעומר "ראוי לכל איש הירא וחרד לשום אל ליבו יום ההוא לשוב בתשובה כי זכות רשב"י מסייעת להבא ליטהר" ע"כ. וכתוב בספרים שזהו יום המתקת הדינים, ויום המסוגל לגאולה, ולהשגת התורה שבע"פ, ולישועות, ולרפואה, ולבנים, ועוד (ראה בקונטרס לג בעומר בהלכה ובאגדה בפרק ט"ו שהאריך בזה).

יה"ר שנזכה לגאולה השלמה, ולבניין בית המקדש שהוא אורו של עולם, במהרה בימינו אמן.

בזוהר הקדוש נקרא התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי בשם "בוצינא קדישא" דהיינו מנורה קדושה (עיין נדרים סו ע"ב), וזאת משום שעל ידו נתגלו סודות התורה, רבי שמעון הפיץ את האור בעולם, ולכן ספרו נקרא "הזוהר" אור המבהיק מסוף העולם ועד סופו.

במדרש שוחר טוב (מזמור לו) מובא, מעשה ברבי יהושוע בן לוי שהיה אליהו זכור לטוב עוסק עמו בדברי תורה במערת רשב"י, ונתקשה רבי יהושוע בן לוי בהלכה, אמר לו אליהו הנביא בא נלך לרשב"י שיפשוט לנו את הדבר, הלכו וקרא אליהו הנביא לרשב"י וענה אותו מיד ע"כ.

ומספר הזוהר הקדוש (ח"א)
(השמטות עמוד רנה)

פעם אחת יצא רבי שמעון וראה [וראה] שהעולם חשוך ואפל ונסתם אורו. אמר לו רבי אלעזר,

בא ראה מה רוצה הקדוש ברוך הוא לעשות בעולם. הלכו ומצאו מלאך אחד שדומה להר גבוה ומוציא שלשים שלהבות מכיו. אמר לו רבי שמעון, מה אתה רוצה לעשות? אמר לו, רצוני להחריב את העולם, משום שלא נמצא שלשים צדיקים בדור, שכך גזר הקדוש ברוך הוא על אברהם, שכתוב (בראשית יח) ה'ו'יה', בגימטריא שלשים.

אמר לו רבי שמעון, בבקשה ממך, לך לפני הקדוש ברוך הוא ואמור לו, בר יוחאי מצוי בארץ. הלך אותו מלאך לפני הקדוש ברוך הוא ואמר לו: רבון העולם, גלוי וידוע לפניך מה שאמר לי בר יוחאי? אמר לו הקדוש ברוך הוא: לך תחריב את העולם ואל תשגיח בבר יוחאי.

כשבא, ראה רבי שמעון את המלאך. אמר לו: אם לא תלך, גוזרני עליך שלא תכנס לשמים, ותהיה במקום של עזא ועזאל, וכשתכנס לפני הקדוש ברוך הוא, אמר לו, אם אין שלשים צדיקים בעולם - שיהיו עשרים, שכך כתוב: (בראשית יח) לא אשחית בעבור העשרים. ואם אין עשרים - שיהיו עשרה, שכך כתוב:

ההצלה שבבזיונות

באחת ממסעותיו הגיע לעיירה יהודית, בעוברו ברחוב הראשי הוא שומע רעש והמולה, אולי יש כאן משהו שצריך עזרה - הרהר. ומיד פנה לברר מה ארע.

"היום בערב הייתה אמורה להיערך, חתונה של נערה יתומה" - הסביר מאן דהוא, "לחתן הובטחה נדוניה מכובדת בסך 300 רובל, אם הכלה האלמנה חסכה במשך שנים רבות את הסכום הזה, וכעת אבד כל הסכום, החתן מאיים לבטל את החתונה, והאמא מתעלפת מצערה, והכלה בוכייה".

רבי זושא הביט סביבו. כל המוזמנים רצו אנה ואנה וסייעו למאמצי החיפושים.

"מצאתי את הכסף, מצאתי את הכסף!" צעק רבי זושא וכולם השתתקו.

"מיד אלך להביאו - רק חפץ אני לברר עם אם הכלה, אם היו לה סימנים בשטרות".

אם הכלה התעוררה מעלפונה, הבשורה המשמחת שנמצאה האבידה, השיבה את רוחה, היא מלמלה כמה סימנים שהיו לה בשטרות. רבי זושא רשם אותם לפניו, והלך להביא את סכום הכסף שהמגיד נתן, לא לפני שהוא 'נותן בהם סימנים' מדויקים כמו שאמרה האלמנה.

לאחר שעה קלה כשחזר רבי זושא כל אנשי העיירה הריעו לכבודו: "הנה הצדיק הגיע, אשריך", שירי כבוד והדר התנגנו ברקע לכבודו של המוצא הישר...

ורבי זושא מתמהמה "נו איפה הכסף?" דוחקים בו האנשים...

"כל הכסף נמצא באמתחתי, אך אשיב אותו רק בתנאי אחד, תתנו לי חמישים רובל כשכר טירחה על כך שהשבתי את האבידה".

מבטי האהדה ומילות השבח, התחלפו חיש מהר

רבי זושא מאניפולי, היה אדמו"ר אגדי בפשטותו, שהפקיר את כל כולו למען כלל ישראל, דאגותיו למען הכלל הניעו אותו לפעול בכל כוחו למען עמו.

הדאגה למען הכלל, לא השכיחה ממנו את הדאגה לביתו הגדולה, עת דודים הגיע, וכסף אין. אשתו הרבנית מרת הנדיל הציעה: "תלך לרבך המגיד ממזריטש, הוא בודאי יעזור לך".

וזאת עליכם לדעת, כי הרבי דב בֶּער ממזריטש המכונה "המגיד ממזריטש" (ת"ע, 1710 - י"ט בכסלו תקל"ג, 15 בדצמבר 1772) היה תלמידו של הבעל שם טוב ויורשו בהנהגת תנועת החסידות. אלפי חסידיו הוזילו מאונם ומהונם למען מטרות הצדקה הגדולות של רבם הצדיק, בעל רוח הקודש.

ימים ולילות התגלגל רבי זושא בדרכים, עד שהגיע אל בית רבו, הוא חש בושה במקצת לבקש דברים גשמיים מהרבי, אבל ההכרח לא יגונה.

כשנכנס לחדרו של הרבי, הרבי קיבלו בסבר פנים יפות "שלום עליכם רבי זושא", עוד בטרם שפתח את פיו אמר לו המגיד ממזריטש: "בתך הגיע לגיל הנישואין, קח את ברכתי ואת מתנתי, יש כאן סכום הגון".

הרבי הושיט לו חבילה תפוחה של רובלים.

רבי זושא נפעם מגילוי רוח הקודש. הוא הודה לרבו בחום ויצא לדרכו שמח וטוב לב.

כשיצא מבית המגיד פתח את החבילה, 300 רובל היו מונחים שם, סכום מכובד לכל הדעות.

גם הדרך חזור אל ביתו - היתה מפרכת, הוא חס על כספי הנדוניה - "הרבי נתן את הכסף כדי לחתן את הבת, ולא לנסוע עם זה בדרכים" - הרהר בליבו.

וכך המשיך רבי זושא בדרכים, מכפר לכפר ומעיר לעיר.

המצוה הגדולה, החלו כל אנשי הקהל לחלוק לי כבוד גדול, 'ויבא גם השטן בתוכם', הרהורי גאווה החלו ממלאים את ליבי - "רבי זושא אין כמוך" - לחש לי השטן, "אתה גדול הדור וצדיק הדור", החלטתי ללמד את היצר הרע לקח, ואמרתי לו: "עוד תראה שיקחו ממני את הכסף בכוח ואף יגרשו אותי מן העיר בקללות נמרצות..."

"זאת הסיבה שביקשתי שכר טירחה - וברוך השם שכך אכן היה, גורשתי מן העיר בבושה וחרפה, קללות וגידופים ומצותי נשארה שללימה וטהורה.

"ומה שלום בתך?" שאל המגיד. "השבר לבורא יתברך זמן קצר לאחר - מכן היא מצאה את זיווגה".

זוהי אחת הנקודות הנפלאות שרק יהודי מסוגל להגיע אליה, לא היותור על הכסף הוא הנקודה, אלא ההסתרה שבתוך ההסתרה שנהג רבי זושא, והקרבת המחיר האישי כדי להימנע מרגשות גאווה.

דרכם של עם ישראל להיות ענוים, וזאת אחת הסיבות שאוהב הקב"ה את עמו (חולין דף פט עמוד א), אך לא תמיד יש את ההזדמנות לכך, במיוחד לא בימנו שהפרסום החיצוני נהפך לעיקר בכל מקום, אך יהודי אמיתי יודע איך למצוא פנינים יקרים, מצוות מושלמות שרחוקות מאור הזרקורים. ואם משמים ירחמו עליו אולי הוא יזכה גם למנת גידופין בעבור מעשיו הטובים, ובזה יהיה בבואה דבבואה לרבי - רבי זושא.

רבי משולם זושא (או זוסיא) מאניפולי המכונה גם "הרבי ר' זושא", (ה'ת"צ - ב' בשבט ה'תק"ס, 1730 - 28 בינואר 1800), אחיו של רבי אלימלך מליז'נסק ותלמידו של המגיד ממזריטש, ממייסדי תנועת החסידות. אבי שושלת חסידות אניפולי.

למבול של גידופים, "רשע! גזלן! האם כך נוהג יהודי שמשיב אבידה?"

הקהל ניסה לשכנע את רבי זושא להשיב את הצרור במלואו, אך הוא בשלו - "חמישים רובל לא פחות, אם לא, לא אשיב את הכסף!"

כמה חמומי מח כבר התקרבו בצורה מאיימת לרבי זושא, חלקם אפילו ניסו לחטוף לו את המזומנים. אך הוא החזיק בהם בכל כוחו, וצעק - "נלך לדין תורה".

כל הקהל צעד אל ביתו של רב העיר.

הרב קיבל את הקהל בסבר פנים יפות, אך כששמע את הסיבה לבואם נחמץ ליבו בקרבו - 'היתכן שעד כדי כך הגיעה הרמה הרוחנית אצל שומרי המצוות?' הרהר בדעתו.

כששמע את שתי הצדדים פסק את פסקו - "ההלכה לא מתירה לקחת אחוזים מן המציאה שמצאת, עליך להשיב את כל סכום הכסף במלואו".

רב העיריה גם הוא היה תלמידו של המגיד ממזריטש, הוא הכיר את רבי זושא ולכן תמה מאד על התנהגותו, הוא סבר שצריך לידע את המגיד רבו של רבי זושא על מצבו הרוחני של תלמידו, הלהוט אחרי בצע כסף כל כך.

קם ונסע למזריטש, שם סיפר את כל הסיפור למגיד, חייך המגיד ואמר "את זושא שלי אני מכיר, הכסף שהוא נתן, זה הכסף שאני הבאתי לו לחתונת בתו, ומה שביקש שכר טרחה אברר עימו".

כשהגיע רבי זושא. בפעם הבאה אל המגיד שאלו לפשר הדבר.

ענה רבי זושא - "רבי, כשראיתי את צערה של היתומה, ושל אמה האלמנה החלטתי להעניק לה את הכסף שנתת לי, והנה כשבאתי לקיים את

FEED THE HUNGRY CHILDREN in Israel this Shavuot

Be Generous with HaShem's Children and He will Be Generous with
!!Yours

BeEzrat HaShem Inc. is planning to distribute Kosher Dairy food products to dozens of poor Jewish families in Jerusalem and other areas in Eretz Yisrael for the holy holiday of Shavuot. All are welcome to join and partner with us in this big endeavor by donating to this special campaign on our website or Facebook campaign.

May HaShem bless all of our partners a thousandfold.

Rabbi Efraim Kachlon - Rabbi Yaron Reuven

[To donate click here](#)

Mazal Tov to our very own Rav Efraim Kachlon and Team HaShem as we are about to announce the publication of a new short book giving commentary details and Torah secrets about the 500-year-old song that's sung in countless Jewish homes each Shabbat called Bar Yochai, after the legendary holy Tanna Rebbe Shimon bar Yochai.

Aside from having a beautiful tune, this song has many kabbalistic Torah secrets inside it, unknown to even most learned people. After tireless toil in his holy Torah learning, our very own Rav Efraim Kachlon has completed a one of kind commentary on this song, shedding light unlike any other, in time for the merit of Lag B'Omer, the Ilula of Rebbe Shimon bar Yochai next week.

This beautifully made colorful book is being printed as we speak and will be distributed in Israel for the same FREE price as all of our other mesirut nefesh to honor our holy sage Rebbe Shimon, and most importantly, to bring Nachat to HaShem Yitbarach. 1500 copies are being printed the first lot BeEzrat HaShem.

BeEzrat HaShem we will be posting this on our website for FREE DOWNLOAD and will work on getting it translated to English in the future. Thank you for each of your contributions, because every little bit that you do has contributed to this [directly and indirectly] and many other projects that our dear BeEzrat HaShem Inc. is doing. Enjoy it and stay tuned for more blessings coming soon.

הפיוט הקבלי בר יוחאי שחובר על ידי רבי שמעון לביא לפני כ- 700 שנה נותר חתום וסתום בסודותיו. למרות שהפיוט התקבל בכל קהילות ישראל ספרדים אשכנזים תימנים, מעטים האנשים שמבינים מה הם שרים. הרב אפרים כחלון במשך שנים ארוכות, קיבץ ופירש את הפיוט הקבלי הנפלא הזה בשפה פשוטה לכל נפש. לכבוד יום ל"ג בעומר יום הילולת רבי שמעון בר יוחאי שעליו חובר הפיוט, ארגון בעזרת השם יוצא בהדפסה ראשונית של 1500 עותקים שיופצו ויחולקו ברחבי העולם בחינם.

אשרי מי שיזכה להיות שותף בהפצת דבר קדוש זה, המנגיש את מעלות הזוהר הקדוש ומעלת רבי שמעון בר יוחאי לכלל ישראל.

לתרומות לחץ כאן

בשורה טובה לתומכי התורה

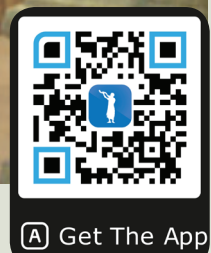
Good News to Torah Investors

Each week we will have an Avrech Talmid Chacham go to the grave of Rachel Imenu to pray for those who donate to BeEzrat HaShem Inc. You can donate \$180 by visiting our website www.BeEzratHaShem.org May HaShem continue to bless you.

בכל שבוע יצא אברך תלמיד חכם להתפלל בקבר רחל אמנו על התומכים בארגון "בעזרת השם".

ניתן לתרום \$180 באתר [www.](http://www.BeEzratHaShem.org)

BeEzratHaShem.org ולשלוח שמות במייל או בדף הפייסבוק של הארגון

Get The App

סיפורים אמיתיים מהחיים

התינוק שנעלם

"מה קרה?" – שאלה המדריכה בפליאה.
 "בבוקר שלמחרת הטבילה עסקתי בעבודות הבית, כשלפתע הבחנתי כי בני בן השנתיים נעלם, דלת הבית סגורה חיפשתי בכל חדרי הבית ולא מצאתי אותו. הייתי מבוהלת, נחרדת, מרוב ייאוש פניתי למרפסת הסלון, שהיתה ללא סורגים והבטתי למטה. המראה שנגלה לעיני הקפיא את דמי בעורקי: בני הקט עמד בתוך לול שנתלה על המעקה של המרפסת בקומה שמתחת. השכנה שמתחתי כשראתה אותי מתפרצת אל תוך ביתה, ונושאת את בני הקט מן הלול אמרה בהתרגשות: "את יודעת מעולם לא שמתי את הלול מחוץ למרפסת בצורה כזו. אבל היום משום מה הוא הפריע לי והנחתי אותו שם".
 "כי מלאכיו יצווה לך" – מלאכים טובים נבראים בשעה שהאשה מקיימת מצווה זו, ומלאכים אלו שומרים עלינו ועל המשפחה.
 (מתוך הספר אוצר הטהרה).

שלום לכם נשים יקרות, הפעם אני רוצה לספר לכם כיצד ניצל התינוק שנעלם.

באחד מביקורי הבית שערכה מדריכת טהרה ביישוב קראון, הגיעה המדריכה לבית אשה אמידה, עקשנית ומסרבת לשמוע על מצוות הטהרה. המדריכה לא הרפתה ופעם אחר פעם הגיעה אליה, ושוב ושוב שכנעה אותה לשמור טהרה, ולבסוף הצליחה.
 האשה אמרה: "טוב אלך לניסיון באופן חד פעמי".

והנה הגיע יום הטבילה. הגברת מהיישוב קראון הולכת למקווה בפעם הראשונה ובתקווה שזו תהיה הפעם האחרונה. אך ממחרת הטבילה היא מתקשרת למדריכה ומספרת לה בהתרגשות: "שמעי, קרה לי נס עצום היום – אם יגידו לי לוותר על כל תחביבי – אוותר, אך אם יאמרו לי לוותר על הטבילה במקווה, – לעולם לא אוותר".

מחשבה תורנית נשית

הרבנית שרה כחלון

המחשבה על הילדים שטרחו באסיפת הקרשים, לא נתנה לי מנוח...

אך הנה שומעת אני את אחד הילדים שצועק "שמוליק, נראה לך שרבי שמעון ישמח במדורה שלנו?", "רק ישמח?" – שואל שמוליק, "נראה לי גם ירקוד..."

ואז הבנתי, כשזה לכבוד רבי שמעון שווה לשרוף ולהעלים עמל של ימים רבים ברגע אחד...

חזרתי במחשבותי אל המציאות, הילדים גם תרמו את חלקם לחזרתי למציאות, ניקיונות, סדר, מקלחות, ארוחת ערב, סדר ערב שגרתי, הלואי ואפשר היה לקלח את הילדים לכבוד רבי שמעון – חשבתי...

רגע, למה לכבוד רבי שמעון, ניצתה לי מחשבת בזק בראש, וכי אני לא עושה חסד עם הילדים והמשפחה??? ומי ציוה על החסד אם לא בורא עולם? כך שכל מקלחת, ניקיונות, סידור הבית – הוא לכבוד השם יתברך... וכשעושים לכבוד השם גם אם העמל מרובה והתוצאה מועטת, או שהתוצאה נהרסת מול העיניים וקורסת, אל לנו להתאכזב, שהרי זה לכבוד השם, ובשביל הבעל והילדים המתוקים, וזה שווה, תשאלו אפילו את שמוליק...

מחלון בתי אני רואה את הילדים מזיעים טורחים לסחוב קרטונים קרשים וחומרי בעירה.

לא יום ולא יומים לא שבוע ולא שבועיים הזריזים הקדימו מלפני פסח, עצים, זרדים, בגדים ישנים, כל מה שבא – ברוך הבא, עוד ימים מספר יגיע ל"ג בעומר ואז בדקות ספורות עמל של שעות ימים ושבועות יתכלה ויאבד מן העולם.

ואז חשבתי לעצמי רגע בשביל מה הם עמלו כל כך? השתגעו, סחבו, התלכלכו, צעקו ואפילו קצת רבו על גזע עץ משובח, בשביל לעלות את הכל באש ולכלות הכל בדקות ספורות???

לרגע ראיתי את תפקיד האמא שמתרוצצת לנקות לסדר לכבס לשטוף לגהץ, והנה רץ לו הזאטוט התורן ומחליט להראות את כוחו בציור על הרצפה השטופה והנקיה.

וזאת עליכם לדעת, הזאטוט הקטן כשרוני מאד הוא מעדיף את ציורי הקיר והרצפה שלו מחומרים אורגניים קרי: שיירי גבינה מארוחת הערב, שאריות השוקו שבבבוק, מאי שם הוא מצא חתיכת מלפפון שהפכה למכחול והוא יוצא במחול וממש כמו במדורת ל"ג בעומר כל העמל והיגיעה של שעות נעלמים ברגע אחד...

By Rabbanit Levanah Reuven

Why Shema Yisrael?

The most powerful, basic and final prayer of a Jew is the Shema Yisrael. Interestingly enough, the Shema starts off by speaking to Am Yisrael

"...Hear O' Yisrael"

Why should we have to tell Am Yisrael that HaShem is the Lord and He is One? Shouldn't we be telling this to the entire world? The answer is that doing Kiruv to bring Jews closer to HaShem is the first priority and last thing that every Jew should do with their life. The most basic prayer and the last thing that a Jew must say before leaving this world to enter the next is to proclaim to Am Yisrael.... KIRUV (come back to HaShem).

What could be a more valuable key for a Jew to have in his hand than the one that says I've dedicated my life to helping bring back the lost children of HaShem home. It was part of my life each day, and with each breath—even this last one. It's your purpose, it's your obligation, and it's your ultimate show of love for your Father in Heaven and His children. It's the last mitzvah that will fight for you in Shamaim.

May The Merit of the Holy
Tanna Rabbi Shimon Bar
Yochai Stand For All
Who Donate To BeEzrat
HaShem Inc.

זכות התנא האלוקי רבי
שמעון בר יוחאי תעמוד
לכל תורמי ארגון בעזרת
השם

Click here

info@BeEzratHaShem.org

בס"ד **גם זה יעבור (Gam zeh ya'avor) "this too will pass."**

You need to know that no matter where you are in life...
Gam zeh ya'avor, "This too will pass".
One day the enemy might win, one day things are not going
to be so good. But don't get depressed...
If you have a down month, a down year, a down decade...
Don't get depressed!

WHY?

Gam zeh ya'avor, "This too will pass..."
The bad things will pass too... Life is a circle...

RAV EFFRAIM KACHLON

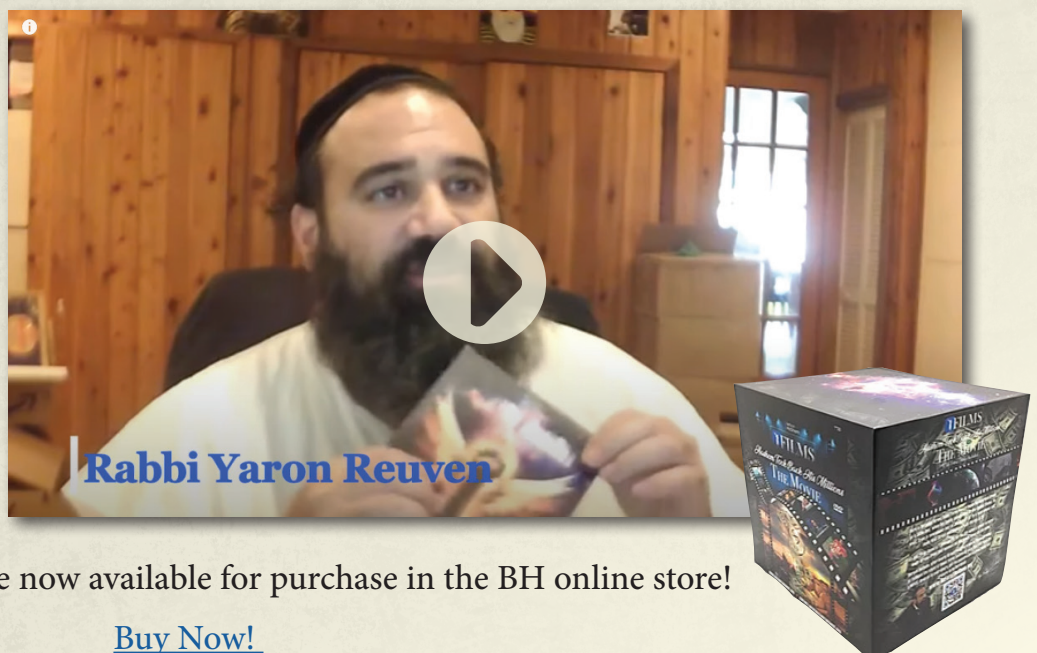
Be'Ezrat HaShem
www.BeEzratHaShem.org

RABBI YARON REUVEN

BIG NEWS RE. The TIKKUN HABRIT ON LAG BA'OMER

Baruch HaShem,
Amazing News! New
Tikkun HaBrit & BH
TORAH Films CD/
DVDs Are Available
Online!

The new Tikkun
HaBrit & BH TORAH
Films CD/DVDs have
arrived. First batch of
200,000 ready to be
shipped around The
UNITED STATES and are now available for purchase in the BH online store!

[Buy Now!](#)

חדש!!!

ערוץ יוטיוב של הרב
חיים כחלון.

רב חיים כחלון
19 מנצח

מידע על הערוץ

דיון

ערוצים

פלייסטים

סרטונים

בית

להרשמה לערוץ

העלוות
להפעלת כל הסרטונים

בס"ד

התורה המרתקת

WhatsApp שלח אלינו בבקשה דרך

הצטרפו אלינו עוד היום
קבלו את וידיאו קליפים
היפים המדהימים עם
כתוביות בעברית לצפייה
ושיתוף

הרב ירון ראובן

WhatsApp
+1 917 468 2324
+91 9323 669 880

www.BeEzratHaShem.org

Yetzer HaTov vs. Yetzer HaRa (Avot D'Rebbi Nattan)

Yetzer HaTov vs Yetzer HaRa (A BeEzrat HaShem Inc. Film)

Look for the Be'Ezrat HaShem
App now! Don't miss
another lecture!

4,000 + Lectures
In Hebrew & English
Questions & Answers with the Rabbi's
Watch or listen to Torah lectures
even while using other apps

Get The App

www.BeEzratHaShem.org

GET IT ON
Google Play

Download on the
App Store

available at
amazon appstore

GET IT ON
Google Play

Get it on
iTunes Store

Get The App

www.BeEzratHaShem.org

הרב ירון ראובן

Home

Posts

Reviews

Photos

Follow Share Save ...

Send Message

חדש!!!

פייסבוק של הרב ירון ראובן
שליט"א בעברית

השם לקח את המיליונים שלו חזרה.
הסרט

חדש!!!

ערוץ יוטיוב של הרב ירון
ראובן שליט"א בעברית

השם לקח את המיליונים שלו חזרה.

FILMS הסרט

ברוב הודאה לקדוש ברוך הוא,
אנו מתרגשים להכריז על השקת
ערוץ היוטיוב של הרב ירון ראובן *בעברית*.

פרויקט חשוב ביותר זה היה בהכנה חודשים רבים.
יהי רצון שחברי קבוצת "בעזרת השם" שהשתתפו במצווה
גדולה זו יבורכו ויהיו מוגנים בזמנים קשים אלו. שזכות
לימודי תורה אלו תעמוד להגנת כל עם ישראל ושנזכה
כולנו לחזור בתשובה שלמה לאבינו שבשמים ברוך שמו.
תהנו מערוץ היוטיוב החדש בעברית, הרשמו ואל תשכחו
לשתף לשתף לשתף,
כי כך כולנו עושים קירוב.

הרב ירון ראובן

חדש

YouTube

בעברית

www.BeEzratHaShem.org • info@BeEzratHaShem.org

הרב ירון ראובן
12 מנ"ס

פיליטסטים

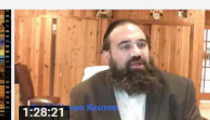
סרטונים

בית

העלאות להפעלת כל הסרטונים

השם לקח את המיליונים שלו חזרה. הסרט
(סיפור חיים של הרב ירון ראובן)
33 צפיות • לפני 3 ימים

האם אפשר להיות יהודי כשר וגם ציוני? (יום העצמאות יום שכולו)
10 צפיות • לפני יומיים

להרשמה לערוץ

RABBI.EFRAIM.
KACHLON

הרב אפרים כחלון באינסטגרם

JEWISH
CARTOONS

KIDS Section

מדור ילדים

יהדות
הציונים

